

ת"פ 32793/08/18 - מדינת ישראל נגד חליל תראבין, אחמד אלאקרע

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 32793-08-18 מדינת ישראל נ' תראבין ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט ארנון איתן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. חליל תראבין
2. אחמד אלאקרע (עניינו הסתיים)

הנאשמים

גזר דין (נאשם 1)

רקע:

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טעון בכתב אישום מתוקן, בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א)+ (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג 1973.
2. על פי החלק הכללי שבכתב האישום, נאשם 1 ונאשם 2 הינם קרובי משפחה, ורכב נושא לוחית רישוי 4193572 (להלן: "הרכב") הינו בבעלות נאשם 1.
3. על פי העבודות ביום 20.7.18 בשעה 18:12 או בסמוך לכך, החזיק נאשם 1 בתא המטען ברכב שעמד על ציר 417 לכיוון מעלה אדומים בסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 12 ק"ג, ונאשם 2 החזיק בכמות לא ידועה של סם מסוג קנבוס שלא לצריכה עצמית.
4. במסגרת הדיון שהתקיים ביום 15.1.19 ציינה המאשימה, כי הסדר הטעון ביחס לנאשם 2 כולל גם הסכמה עונשית במסגרתו ירצה שני חודשי מאסר על דרך עבודות השירות וכן ענישה נלווית. ביחס לנאשם 1 סוכם כי הטעון לעונש יהיה חופשי. עוד ציינה, כי הגעה להסדר הטעון מקורה בקשיים ראייתיים משמעותיים שהוצגו בפני בית המשפט בדיון בלתי פורמלי שהתקיים בפניו.
5. במעמד אותו דיון, כיבד בית המשפט את הסדר הטעון בעניינו של נאשם 2 וגזר עליו שני חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, שלושה חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, שלא יעבור כל עבירה על פי פקודת הסמים המסוכנים, קנס בסך 3000 ₪ ושישה חודשי פסילה על תנאי למשך שנתיים. בעניינו של הנאשם הורה בית המשפט על הגשת תסקיר מבחן וחוות דעת ממונה, זאת בהתאם לבקשת ההגנה. בנוסף, הורה בית המשפט על ביטול הפיקוח האלקטרוני בו היה נתון הנאשם, וכן הורה לשרות המבחן להגיש תסקיר ביניים במסגרתו תיבחן האפשרות לאשר את יציאתו למסגרת תעסוקה.

עמוד 1

6. בעניינו של הנאשם הוגשו 3 תסקירים אביא מתוכם בתמצית. במסגרת תסקיר הביניים שהוגש ביום 28.2.19 צוין, כי הנאשם כבן 21 רווק ללא ילדים, עבד טרם מעצרו בחברת ניקיון משך 7 חודשים והתגורר עם משפחתו בפזורה הבדואית - שבט תראבין. בתסקיר פירוט אודות הרקע בו צמח הנאשם. לנאשם 10 אחים בגילאי 10-28 כאשר הוא חמישי בסדר הלידה. הנאשם מסר כי סיים 12 שנות לימוד, אך ללא תעודת בגרות. לנאשם אין הכשרה מקצועית והוא לא התגייס לשרות צבאי. בתסקיר מובאת התייחסות באשר לאביו של הנאשם מעורבותו הפלילית בעבירות של סחר בסם, ושל חלק מאחיו. הנאשם כאמור, נעדר עבר פלילי, והוא נטל אחריות על העבירה בשרות המבחן. על פיו בבסיס מעורבותו בה רצון לקבל רווח כלכלי מהיר וללא מאמץ. הנאשם הביע חרטה על מעשיו וציין כי מעשה מסוג זה מנוגד לעולם הערכים עליו גדל ומנוגד להתנהלות הנהוגה במשפחתו. להתרשמות שרות המבחן הנאשם התקשה לבחון את בחירותיו עוברות החוק באופן רחב ומעמיק, כשלהערכתם הוא בוחן זאת מתוך המחירים האישיים ששילם. בנוסף, ולהתרשמותם הוריו של הנאשם לא יכלו לספק לו טיפול, ליווי ומעטפת לצרכיו הרגשיים, כאשר לנאשם כישורי חיים בסיסיים למחייה כבוגר בסביבתו, וחיי בקרבת משפחתו חושפת אותו להתנהגות עוברת חוק.

7. בבחינת גורמי סיכוי ציין שרות המבחן, כי קיימים אצל הנאשם כוחות וכישורי חיים בסיסיים והדבר בא לידי ביטוי בהשתלבות תעסוקתית וסיום לימודיו. בנוסף, מגלה הנאשם שאיפות נורמטיבית בתחום תעסוקה ומשפחה. בבחינת גורמי סיכון צוין, כי הנאשם מחזיק בתובנות ראשוניות ובסיסיות באשר לעבירה שביצע, והוא מתקשה לקיים שיח מעמיק ברגשותיו, מחשבותיו ונסיבות ביצוע העבירה. בנוסף, בשל גילו הצעיר, ובהעדר דמות בוגרת מלווה ותומכת, התנהלותו הינה אימפולסיבית. עוד צוין, כי נוכחותו בקרבת משפחתו חושפת אותו להתנהגות עוברת חוק, וזאת בהקשר לתיק דנן, ומעורבותו הראשונית בעולם הפלילי. בנסיבות אלו מתרשם שרות המבחן כי קיים סיכון להתנהגות עוברת חוק בעתיד, אך ניתן לתת לכך מענה ככל וישולב בהליך טיפולי.

8. בהתייחס לתנאים בהם הוא נתון, המליץ שרות המבחן להקל בהם ולאפשר את השתלבותו במסגרת תעסוקה בכל יום ובין השעות 08:00-16:00 כחלק מהליך השיקום.

9. בתסקיר מיום 20.3.19 צוין, כי במהלך התקופה שחלפה פעל שרות המבחן לשלב את הנאשם בקבוצה טיפולית במסגרתם, כאשר הוא הוזמן לסדנא ביום 7.4.19. בהמשך ובהתאם לתוצאותיה ישתלב בקבוצה, כאשר בשלב זה הוא מצוי ברשימת המתנה. בנסיבות אלו התבקשה דחייה של ארבעה חודשים במהלכה ישולב בקבוצה הטיפולית וימסור בדיקות שתן לאיתור שרידי סם.

10. בהודעה מיום 20.5.19 מסר שרות המבחן כי פעל לשלב את הנאשם בקבוצה טיפולית, אך בעקבות זמני המתנה ארוכים הוא טרם שולב בה. בנסיבות אלו התבקשה דחייה נוספת של כחמישה חודשים לשילובו בתהליך והגשת המלצה בעניינו.

11. ביום 5.11.19 הוגש תסקיר מסכם, במסגרתו צוין כי במהלך תקופת הדחייה נערכו שיחות פרטניות עם הנאשם, בהן ציין כי חל בו שינוי, הבא לידי ביטוי בהשתלבות תעסוקתית קבועה ויציבה, קיום חיי משפחה

חיוביים ומטיבים וכן בחירה של סביבה חברתית חיובית. הוסף, כי במסגרת שיחות אלו הביא הנאשם לידי ביטוי חלקים מעולמו הפנימי תוך התייחסות לשינוי תפיסתו אודות המניע למעורבותו הפלילית. בנוסף, החל מיום 4.9.19 שולב הנאשם בקבוצה טיפולית לצעירים עוברי חוק. צוין, כי במהלך תקופת הדחייה שתף הנאשם פעולה עם התהליך בו החל, כשהדבר בא לידי ביטוי בהגעה סדירה למפגשים, שיתוף מחייו ובחינת התנהלותו במהלך המפגשים. להתרשמות גורמי הטיפול הנאשם מצוי בשלבים של היכרות ובניית אמון עם הצוות הטיפולי וחברי הקבוצה. על פי שרות המבחן, המשך השתלבותו בטיפול תאפשר העמקת תובנות באשר לדפוסי רגש, חשיבה והתנהגות, וכן רכישת כלים לשיפור כישורי חיים. בנוסף, התהליך הטיפולי ייתן מענה לרמת הסיכון שתוארה בתסקירים הקודמים.

12. בסיכום צוין, כי הנאשם מביע רצון ומוטיבציה לחיות חיים תקינים ושומרי חוק, והוא נתרם מהתהליך הטיפולי אותו החל. בנסיבות אלו הומלץ על הטלת צו שירות לתועלת הציבור בהיקף 140 שעות לצד מבחן למשך שנה, וחתימה על התחייבות.

תמצית טיעוני הצדדים:

13. המאשימה ציינה כי הנאשם הינו יליד 1992 נעדר עבר פלילי. המאשימה הפנתה לעובדות כתב האישום ולכמות שנתפסה. בנסיבות אלו ביקשה להכריז על הנאשם כסוחר סמים ולחלט שני כלי רכב שנתפסו. צוין, כי במעשיו פגע הנאשם בערכים הנוגעים בשלום הציבור ובריאותו, שכן השימוש בסם פוגע בנפשם של המשתמשים בו. המאשימה הפנתה לעובדה כי כתב האישום תוקן בעניינו של נאשם 2 באופן שונה, כך שביחס אליו הכמות נמחקה מהעובדות, ובהתאם ביקשה שלא להקיש מכך על עונשו של הנאשם, שכן בעניינו של האחר הרקע להסדר נעוץ היה בשיקולי ראיות. המאשימה ביקשה לקבוע מתחם הנע על הציר שבין 10 חודשי מאסר ועד 18 חודשים לצד ענישה נלווית, זאת בהתאם לפסיקה אליה הפנתה.

14. הסנגור ביקש לאמץ את המלצת שרות המבחן כלשונה, ליתן ביטוי במסגרת גזר הדין לתקופות בהן שהה הנאשם בתנאי פיקוח אלקטרוני ובהמשך בתנאי מעצר בית מלא. בנוסף, ביקש להתחשב במסגרת שיקולי הענישה בשינויים חקיקתיים, הגם שאלו אינם נוגעים במישרין לתיק זה, ובמיוחד כשעל הפרק נאשם שהינו צעיר נעדר עבר פלילי. בהתייחס לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה צוין, כי למעט העובדה כי המדובר בכמות גדולה, יתר הנסיבות אינן מחמירות. סוג הסם, העדר עבירות נלוות והאופן בו הסתיים עניינו של נאשם 2. על פיו עונשו של זה אמור להוות נקודת אחיזה לעונשו של הנאשם, כאשר סיפור המעשה נותר כמות שהוא. בעניין זה הפנה הסנגור לפסיקה תומכת, לפיה לקיומם של קשיים ראייתיים ישנה משמעות בהקשר למתחם העונש ההולם. ההגנה גם הפנתה לתוכנו של התסקיר והתהליך אותו עבר הנאשם במסגרת שרות המבחן. על רקע זאת, מבקש הסנגור לקבוע את עונשו של הנאשם מחוץ למתחם העונש, כך שתקבלנה המלצות שרות המבחן.

15. הנאשם בסיום הביע צער על מעשיו, וציין כי שינה דרכיו, הוא נישא ומשתף פעולה עם התהליך הטיפולי בו שולב.

16. ביום 30.1.20 (מועד הדין בפרשת העונש), הגיש הסנגור השלמת טעון, במסגרתו ביקש לדחות את

הבקשה לתיקון כתב האישום, שכן זו נעשתה רק בעקבות טיעוני ההגנה ובאיחור ניכר של שנה ושלושה חודשים. בנסיבות אלו, כך ציין, נגועה הבקשה בחוסר תם לב מובהק, מנוגדת לכללי המשחק, ויש בה כדי לפגוע בהגנת הנאשם.

מתחם העונש ההולם:

17. הערך החברתי אשר נפגע בעבירות סמים הינו ההגנה על הציבור מפני הנזקים החברתיים הישירים והעקיפים אשר נגרמים כתוצאה מסמים מסוכנים. בשל הנזק הישיר שאלה גורמים לחברה, שבו בתי המשפט והדגישו את הצורך כי העונש שייגזר יעביר מסר חד משמעי של הרתעה לעבריינים פוטנציאליים וישמש אות אזהרה לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת הפצת הסם.

(ראו: רע"פ 314/16 בן צבי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 22.2.16) רע"פ 8237/15 בן זקן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 2.12.15), רע"פ 5712/16 איינבאך נגד מדינת ישראל (17.8.16), רע"פ 1787/15 עמר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 24.3.15), רע"פ 7005/14 דגן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 30.11.14), עפ"ג (חיפה) 43046-12-15 גולדברג נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו, 24.1.16), עפ"ג (מחוזי ת"א) 42358-10-14 גיא נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 18.2.15).

18. בקביעת מתחם העונש ההולם יש להביא בחשבון גם את הנתונים הבאים: המדובר בסם מסוכן מסוג קנבוס, ובהחזקתו בכמות גבוהה של כ- 12 ק"ג. מידת הפגיעה בערך המוגן במקרה דנן הינה ברף גבוה, נוכח נסיבות המקרה כמתואר באישום, עת הנאשם שהינו תושב הדרום מגיע ברכבו לאזור מעלה אדומים כשהסם מצוי בשק בתא המטען. משקל הסם המדובר הינו נתון משמעותי, שכן כמות גדולה מאוד של אנשים יכולה הייתה לעשות שימוש בו. בעניין זה יש להביא גם מעמדת הנאשם בשרות המבחן, לפיה בבסיס מעשיו עמד הרצון לקבלת רווח כלכלי מהיר וללא מאמץ, וכן התרשמותו של שרות המבחן באשר לגורמים שעמדו בבסיס היחשפותו למעורבותו הפלילית. (ראו: תסקיר מיום 28.2.19 עמוד 3 פיסקה 1 וכן פיסקה 3 תחת הכותרת: "גורמי סיכון").

19. עיון בפסיקת בתי המשפט במקרים דומים מלמדת כי טווח העונשים הינו רחב, כאשר במרביתם של המקרים בהם דובר בכמות סם גדולה, נגזרו עונשי מאסר: (ראו: רע"פ 6987/13 אברמוב נגד מדינת ישראל (21.10.13), רע"פ 7675/13 סעפין נ' מדינת ישראל (26.1.14), 17155-07-10 מדינת ישראל נגד ניסים (1.11.10), עפ"ג 2456-07-10 (8.5.11), עפ"ג (מח' חיפה) 49266-02-17 מדינת ישראל נ' אוחיין (16.3.17), ת"פ (ק"ג) 62268-10-13 מדינת ישראל נ' אליהו [פורסם בנבו] (30.11.14)).

20. בהתאם לאמור לעיל, סבורני כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן, הינו החל מ- 10 חודשי מאסר ועד ל- 24 חודשי מאסר בפועל.

סטייה ממתחם העונש:

21. מספר נסיבות מצטרפות במקרה דנן, אשר מצדיקות לטעמי סטייה ממתחם הענישה לקולא. ראשית,

עמדת שרות המבחן להטלת רכיבי ענישה שיקומיים, על רקע הליך טיפולי בו משולב הנאשם. בהתאם לתסקיר הנאשם שולב החל מחודש ספטמבר 2019 בקבוצה טיפולית בה הוא נוטל חלק כנדרש. הנאשם מעורב בקבוצה, ולהערכת גורמי הטיפול המשך השתלבות סדירה ורציפה תאפשר את העמקת תובנותיו. בנוסף, בדיקות שתן לאיתור שרידי סם שמסר נמצאו נקיות. הנאשם שהינו צעיר נעדר עבר פלילי, מביע רצון ומוטיבציה לחיות חיים סדירים ונורמטיביים, והוא כאמור עורך שינוי חיובי בחייו. שנית, האופן בו הסתיים ההליך בעניינו של הנאשם 2 הינו שיקול בגזירת העונש בעניינו של הנאשם. כאמור, כתב האישום בעניינו של נאשם 2 תוקן באופן משמעותי כך שנמחק המשקל בו החזיק יחד עם הנאשם, וכל שצוין לגביו הוא: "...במשקל שאינו ידוע למאשימה". על רקע זאת, הגיעו הצדדים לסיכום עונשי בעניינו של נאשם 2 כך שייגזרו עליו שני חודשי מאסר לרצויו על דרך עבודות השירות, לצד ענישה נלווית. בכתב האישום שתוקן ביחס לשני הנאשמים מרבית העובדות נותרו ללא שינוי: נוכחותם המשותפת בזמן ובמקום, כאשר הסם שנתפס הוא אותו סם שנמצא בתא המטען. במובן זה צודק ב"כ הנאשם בטיעונו, לפיו יש לראות בעונש עליו הוסכם ביחס לנאשם 2, "נקודת אחיזה" לעונש עליו יש להורות בעניינו של הנאשם. בהיבט זה יש לתת את הדעת גם לתיקון המשמעותי שנערך בעניינו של הנאשם ביחס לכמות הסם בה החזיק, מזו שהופיעה בכתב האישום המקורי.

22. כאמור, "נקודת אחיזה" בלבד, שכן איני סבור כי בנסיבות מקרה זה, כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן, נכון יהיה לסטות ממתחם העונש כפי שהומלץ בתסקיר המבחן, שכן המלצה זו אינה מאזנת כראוי בין שיקולי הענישה השונים.

23. מסקנה זו מתבקשת גם נוכח האופן בו הסתיים ההליך בעניינו של נאשם 2, שלצדה הנחה כי במסגרת הדיון המקדים שנערך בין הצדדים והסדר הטעון שבא בעקבותיו, ברור היה כי חלקו של נאשם 2 שונה משמעותית לקולא מהנאשם. כאמור, עניין זה מקבל ביטוי אף בטעון במסגרת פרשת העונש.

24. בנוסף, לא סברתי כי ישנו מקום לדחות את הדיון פעם נוספת לצורך העמקת הטיפול בנאשם, שכן על רקע תסקירו החיובי וההמלצה שבו הנחתי, כי הנאשם יתמיד בדרכו זו גם בהמשך, ובנסיבות אלו נכון לסטות מהמתחם, כך שיתאפשר לו לסיים את הטיפול, אך זאת כאשר יוטל עליו עונש מאסר שירוצה על דרך עבודות שירות.

ראו: רע"פ 7819/15 עופר סלור נגד מדינת ישראל (22.5.16) והפסיקה המובאת בו:

"... בפסיקתנו כבר הודגש כי האינטרס השיקומי מהווה רק שיקול אחד מבין כלל השיקולים העומדים בפני בית המשפט בבואו לגזור את עונשו של נאשם בעבירות כגון אלו".

שאלת חילוט הרכב:

25. המאשימה ביקשה במעמד הטעון לעונש להכריז על הנאשם כסוחר סמים, זאת בהתאם לפקודה ונוכח הרשעת הנאשם בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, כמות הסם הגבוה שנתפסה, ערכם של כלי הרכב הרשומים על שמו וסכום הכסף שנתפס עליו. לטענתה, מרגע שביהמ"ש הרשיע את הנאשם בעבירה של עסקת סמים, קמה החזקה מכוח סעיף 36א לפקודת הסמים לפיה רכוש ששימש לביצוע

העבירה יחולט לטובת המדינה. המאשימה מוסיפה, כי הנאשם הוא אשר השתמש בפועל באחד מכלי הרכב באירוע וביצע באמצעותו את העבירה בה הורשע. הוסף, כי על אף שהנאשם לא הוכרז עד כה כסוחר סמים, ניתן להורות על כך כעת. בנוסף, עניין החילוט עמד על הפרק לכל אורך ההליך, במסגרת הליכים קודמים שהתקיימו בבית משפט השלום והמחוזי להשבתם. עוד צוין, כי בנסיבות בהן הנאשם לא הפריך את החזקה בדבר מקור הכספים, יש לראות ברכוש שנתפס ככזה שהתקבל בעסקת סמים ולהורות על חילוטו.

26. ב"כ הנאשם מתנגד לבקשה, ומפנה לכך שהבקשה אינה עומדת בתנאי סעיף 36(א) לפקודת הסמים: ראשית, היא אינה כלולה בכתב האישום. שנית, אין בהכרעת הדין קביעה לפיה הנאשם סוחר סמים. שלישית, בהתאם להלכות, לא בנקל יכריז בית המשפט על נאשם שהורשע, כסוחר סמים, ויש לבסס טענות אלו. בענייננו, כך צוין, נסיבות האירוע אינן מפורטות בכתב האישום, ואחד מכלי הרכב נתפס בביתו. הוסף, כי המדובר בנאשם צעיר נעדר עבר פלילי. בנוסף, כלי הרכב שנתפס באירוע רשום אומנם על שמו אך מצוי בחזקתו של האח, ובנסיבות אלו ראוי היה לזמנו שימסור עמדתו בבקשת החילוט.

27. בהתייחס לטענות ההגנה, מסרה המאשימה כי דבר ההודעה בכתב האישום הינו עניין טכני, ובקשת החילוט נמסרה בהמשך ובנפרד לבית המשפט. בנוסף, עניין זה בא לידי ביטוי בהליכים קודמים שהתנהלו בערכאות השונות. בנסיבות אלו, ובטרם ניתן גזר דין, התבקש בית המשפט לאפשר את התיקון אף בשלב הטעון לעונש.

28. הסנגור במעמד הדיון וכן בהודעה כתובה לבית המשפט ביקש לדחות את בקשת תיקון כתב האישום.

דין ומסקנות:

29. בקשת החילוט נסמכת על הוראת סעיף 36א(א)(1) לפקודת הסמים המסוכנים הקובע כדלקמן:

"הורשע אדם בעבירה של עסקת סמים, יצווה בית המשפט, זולת אם סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט, כי בנוסף לכל עונש יחולט לאוצר המדינה כל רכוש שהוא (1) רכוש ששימש או נועד לשמש כאמצעי לביצוע העבירה או ששימש או נועד לשמש כדי לאפשר את ביצוע העבירה;

(2) רכוש שהושג, במישרין או בעקיפין, כשכר העבירה או כתוצאה מביצוע העבירה, או שיועד לכך."

30. בהתאם לאמור, חילוט מותנה בקיומם של שני תנאים מצטברים: האחד הרשעה בעבירה של עסקת סמים, לאחר הכרזה על הנאשם כסוחר סמים במסגרת הכרעת הדין, או בעקבות הרשעה בעסקת סמים, ללא הכרזה. השני התקיימות אחת משתי עילות חילוט, שימוש ברכוש כאמצעי לביצוע העבירה, או השגת הרכוש כתוצאה מן העבירה.

31. תחולת החזקה היא רחבה, ונועדה לסכל הברחות רכוש, ולהבטיח פגיעה כלכלית בסוחר סמים בקשר לעיסוקם. משהוכרז הנאשם כסוחר סמים מתייתרת למעשה השאלה בדבר השימוש ברכוש לצורך ביצוע העבירה או השגת הרכוש כתוצאה מביצועה, לאור החזקה הקובעת כי יש לראות בכל רכושו של סוחר הסמים ככזה שהושג כתוצאה מביצוע עבירה. על כן הטיל המחוקק על מי שהורשע בעסקת סמים את הנטל להוכיח, כי רכוש שנתפס אצלו איננו רכוש שהושג באמצעות סחר בסמים והאמצעים למימונו

ולהשגתו היו חוקיים ולא מכספי סמים, ואין די בטענה ג' דא אלא נדרשת הנחת תשתית ראייתית ממשית.

32. מן הכלל אל הפרט: בהתייחס לטענה כי כתב האישום נעדר הודעה בדבר בקשת חילוט עתידית ועל כן לא ניתן לקבלה, הרי שראיתי לדחות טעון זה. אכן במסגרת כתב האישום לא הופיעה בקשת חילוט והנאשם טרם הוכרז כ"סוחר סמים". יחד עם זאת, ועל אף הפגם בהליך, ראיתי במקרה זה להיעתר לבקשת המאשימה זאת מהטעמים הבאים: ראשית, מעיון בתיק, שהועבר לטיפול לאחר הכרעת הדין, ניתן ללמוד כי עניין החילוט תפס נפח מרכזי מתחילת ניהול ההליך. במסגרת זו נדונה ביום 28.11.18 בקשה לשחרור כלי רכב מסוג סקודה שנתפס בביתו של הנאשם, והרשום על שמו. במסגרת דיון זה נשמעו עדותו של הנאשם ודודו שטען כי רכש את הרכב ממנו. בסיום הדיון ובמסגרת אותה ההחלטה ציין בית המשפט:

"לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, נדמה כי העסקה למכירת הרכב, על אף שהייתה בתמורה ובאופן תקין, אינה נושאת בחובה תיעוד כזה או אחר, הן בדרך של הפקדת התמורה או בדרך של קבלתה וכל מבחינת מועד העסקה אשר נעשה עשרה ימים לאחר שנעברה לכאורה העבירה הנטענת בכתב האישום.

ב"כ המאשימה מבקש לראות בכך מעין "הברחת נכסים" ומאידך מבקש ב"כ הנאשם לראות בכך הליך תקין והוא עותר לאשר לדודו של הנאשם 1 ליישם את זכותו בקניין הנתונה לו.

לאחר ששמעתי טיעונים אלו, ומבלי שהדבר יהווה הבעת עמדה באשר לתיק עצמו, הרי שאני סבור שיש לאפשר למשיבה/מאשימה למצות זכותה העתידית, אולם יש לאזן מתן אפשרות זו בדרך של שחרורו של הרכב לידי הדוד מר סולימאן תראבין".

33. מהאמור לעיל ניתן לקבוע כי כוונת חילוט עתידית מצד המדינה הייתה קיימת אף אם זו לא הוגשה במסגרת ניסוח ההודעה בכתב האישום. בהתאם, נוהלו הליכים לגבי אחד מכלי הרכב, כאשר הרכב הנוסף תפוס מעת האירוע. יודגש, כי אין המדובר בהליך אחד שכן העניין הובא בהמשך גם להכרעה בפני ערכאת הערעור. (ראו: ע"ח 10.2.19-12-18-50056 מיום 10.2.19). בנסיבות העניין אין לומר כי הנאשם מופתע מהבקשה כעת להכריז עליו כ"סוחר סמים" או שמתבקש חילוט הרכוש. שנית, ביום 4.4.19 ובמקביל לניהול הליכי השבת הרכב, נשלחה הודעה מטעם המאשימה לבית המשפט, במסגרתה הודיעה כי בכוונתה לבקש במסגרת הטעון לעונש, להכריז על הנאשם כסוחר סמים ולבקש את חילוט כלי הרכב. שלישית, הנאשם הודה בהחזקה של כמות גדולה מאוד של סם שאינה לצריכה עצמית. בנסיבות אלו ניתן לקבוע, כי הכרזה על הנאשם כסוחר סמים הינה מתבקשת בנסיבות העניין. בהתאם גם ניתן לומר כי בכך לא נגרם לו עיוות דין, או חוסר צדק בולט בניהול ההליך.

(ראו: רע"פ 7819/15 עופר סלור נ' מדינת ישראל (22.5.16)).

34. לכך מתווספת העובדה כי בשלב הדיון בפרשת העונש לא הוצגה בפני תשתית ראייתית שבכוחה לסתור את החזקה הקבועה בהוראת סעיף 36. בנסיבות אלו הסתמכתי על החומר המצוי בתיק במסגרת אותם הליכים קודמים שצוינו לעיל. אף אחיו של הנאשם, בהתאם לטענת ההגנה, לא הובא לצורך ביסוס הטענה בדבר שימושו הקבוע ברכב האיסוזו. ויודגש, המדובר בנאשם שהינו כבן 21 המתפרנס כשכיר

בעבודת ניקיון כאשר על שמו רשומים שני כלי רכב שעלותם כמה מאות אלפי שקלים. בהתאם לקביעת בית המשפט בהחלטתו מיום 28.11.19, העברת הבעלות על רכב הסקודה נעשתה בתוך המשפחה ולאחר האירוע, וזאת בהעדר רישום או הוכחה להעברתה של תמורה. בנסיבות אלו, טעם רב בטענת המאשימה כי העברה זו, ככל ונעשתה, נועדה למנוע את האפשרות לחילוט עתידי.

35. בהתחשב בכך שלא עלה בידי ההגנה להצביע על מקור מימון חוקי לרכב, ונוכח העובדה כי כלי הרכב הינם בבעלות הנאשם, ולא עלה בידו להרים את נטל להוכיח כי כלי הרכב לא נרכשו ברווחי סמים, יש לראות ברכושו, ככזה שהושג בעבירה של עסקת סמים, ועל כן ניתן לחלטו לטובת אוצר המדינה (סעיף 31(6)(א) לפקודת הסמים המסוכנים).

36. נוכח כל אלו אני מכריז על הנאשם כ"סוחר סמים" ובהעדר נימוקים מיוחדים המצדיקים לחרוג מהכלל, מורה על חילוט הרכוש כדלקמן:

רכב מסוג איסוזו נושא לוחית רישוי 4193572

רכב מסוג סקודה נושאת לוחית רישוי: 3015244

גזירת העונש המתאים לנאשם

38. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שמדובר בנאשם יליד 1997, אשר הודה באשמה ונטל אחריות מלאה למעשיו. אין לחובתו של הנאשם הרשעות קודמות. תסקיר שירות המבחן בעניינו חיובי ואף ממליץ על צו של"צ בשילוב צו מבחן וחתימה על התחייבות. הנאשם החל מחודש ספטמבר 2019 משולב בהליך טיפולי, והוא נתרם לחיוב מהתהליך. הבאתי בחשבון גם נישואיו בעת האחרונה, וכן את תקופות מעצר הבית בפיקוח אלקטרוני, ובהמשך במסגרת מעצר בית מלא, בהם היה נתון הנאשם.

39. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש להטיל על הנאשם עונש של עבודות שירות, לצד מאסר על תנאי, קנס, פסילה על תנאי וצו מבחן.

א. שבעה חודשי מאסר אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות, בכפוף לחוות דעת שתוגש עד ליום 1.4.2020.

ב. שמונה חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום עבירה מסוג פשע לפי פקודת הסמים.

ג. שלושה חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום עבירה מסוג עוון לפי פקודת הסמים.

ד. קנס בסך של 5000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בחמישה תשלומים חודשיים שווים

ורצופים החל מיום 7.4.19. ניתן לקזז הקנס מההפקדה שנעשתה במסגרת הליכי המעצר, זאת בכפוף לכל דין.

ה. שישה חודשי פסילה על-תנאי מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מהיום כל עבירה לפי פקודת הסמים.

ו. צו מבחן למשך שנה.

ז. הסם יושמד.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן וכן לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ו שבט תש"פ, 10 פברואר 2020, בנוכחות המאשימה הנאשם ובא כוחו.